

cherrimum, hosti numquam cesisse. Corona autem non debetur pugnae, sed victoria de pugna.

Ad secundum dicendum, quod duplex est circa hoc opinio. Quidam enim dicunt, quod beata Virgo pro virginitatis premio non habet aureolam, si aureola proprie accipitur secundum quod respicit pugnam; tamen habet aliquid majus aureola propter perfectissimum propositum virginitatis servandae. Alii vero dicunt, quod aureolam etiam sub propria ratione aureolae habet excellentissimam: quamvis enim pugnam non senserit, pugnam tamen aliquam carnis habuit; sed ex vehementia virtutis adeo habuit carnem subditam, quod hujusmodi pugna ei insensibilis erat. Sed istud non videtur convenienter dici, quia cum beata Virgo credatur omnino fuisse immunita a fomitis inclinatione propter ejus sanctificationem perfectam, non est primum ponere aliquam pugnam carnem fuisse in ea; cum talis pugna non sit nisi ex fomitis inclinatione, nec tentatio, quae est in carne sine peccato esse possit, ut patet per Glossam II. Corinth. xii. super illud, Datus est mihi stimulus carnis, mar. Unde dicendum est, quod aureolam proprie habet, ut in hoc membris alius Ecclesiae conformetur in quibus virginitas invenitur; & quamvis non habuerit pugnam per tentationem quae est a carne, habuit tamen pugnam per tentationem ab hoste, qui nec etiam ipsam Christum reveritus est, ut patet Matth. xviii.

Ad tertium dicendum, quod virginitati non debetur aureola, nisi in quantum addit quamdam excellentiam super alios continentiae gradus. Si autem Adam non peccasset, virginitas nullam perfectionem addidisset supra continentiam conjugalem: quia fuissent tunc nuptiae honorabiles, & totus immaculatus, nulla concupiscentia fecunditate existente; unde virginitas tunc servata non fuisset, nec etiam aureola deberetur. Sed mutata humanae naturae conditione, virginitas specialem decorem habet; & ideo speciale premium ei redditur. Etiam tempore legis Moysi, quando cultus Dei etiam per carnalem actum propagandus erat, non erat omnino laudabile a commixtione carnis abstinere: unde nec tali proposito speciale premium redderetur, nisi ex divino processisset instinctu, ut creditur de Hieremia, & de Elia, quorum conjugia non leguntur.

Ad quartum dicendum, quod si aliqua per violentiam oppressa fuerit, non amittit propter hoc aureolam, dummodo propositum perpetuo virginitatem servandi inviolabiliter servet: si illi actui nullo modo est consentiens. Non tamen per hoc virginitatem perdit, ut supra dist. xxxiii. dictum est: & hoc dico sive pro fide, sive pro quacumque alia causa violenti corruptatur. Sed si hoc pro fide sustineat, hoc erit ei meritum, & ad genus martyrii pertinebit: unde Lucia dixit: Si me in vitam violenter feceris, mihi castitas duplicabitur ad coronam: non quod habeat duas virginitatis aureolas, sed quia duplex premium reportabit, unum pro virginitate custodita, aliud pro injuria quam passa est. Dico etiam quod si talis violenti oppressa concipiat, nec ex hoc meritum virginitatis perdit: nec tamen matri Christi aequabitur, in qua tuit cum integritate mentis integritas carnis.

Ad quintum dicendum, quod virginitas nobis a natura innascitur quantum ad id quod in virginitate materiale est; sed propositum perpetuae incorruptionis secundae, ex quo virginitas meritum habet, non est innatum, sed ex munere gratiae proveniens.

(1) Al. si esse possent.

Ad sextum dicendum, quod non cullibet viduae fructus sexagenarius debetur, sed ei solum quae propositum viduitatis servandae retinet, quamvis etiam votum non emittat, sicut & de virginitate dictum est.

Ad septimum dicendum, quod si frigiditas & eunuchi voluntatem habeant incorruptionem perpetuam servare, etiam si facultas adesses coeundi, virgines sunt dicendi, & aureolam merentur, & faciunt equum de necessitate virtutem. Si vero voluntatem habeant duendi conjugem, si possent, aureolam non merentur. Unde dicit Augustinus in Lib. de sancta virginitate, cap. xxxiii. Quibus ipsa carnis membra debilitantur, ut generatio non possint, ut sum eunuchi, & sufficit, cum Christiani sunt, & Dei precepta cum odore, eo tamen proposito sunt, ut conjugem, si possent, haberent, conjugatis fidelibus ad aquarum fontem.

SOLUTIO

Ad secundam questionem dicendum, quod sicut inest quaedam pugna spiritui contra interiores concupiscentias, ita etiam inest homini quaedam pugna contra passiones exteriores illatas: unde sicut perfectissima victoria qua de concupiscentiis carnis triumphatur, scilicet virginitati, debetur specialis corona, quae aureola dicitur; ita etiam perfectissima victoria qua habetur de impugnatione exteriori, debetur aureola. Perfectissima autem victoria de exterioribus passionibus consideratur ex duobus. Primo ex magnitudine passionis. Inter omnes autem passiones illatas exterioribus precipuum locum mors tenet, sicut & in passionibus interioribus precipua sunt concupiscentia & concupiscentiae: & ideo quando aliquis obinet victoriam de morte, & ordinatur ad mortem, perfectissime vincit. Secundo perfectio victoriae consideratur ex causa pugnae, quando scilicet pro honestissima causa pugnatur, quae scilicet est ipse Christus. Et haec duo in martyrio considerantur, quod est mors suscepta propter Christum. Martyrii enim non facit poena, sed causa. Et ideo martyrio aureola debetur, sicut & virginitati.

Ad primum ergo dicendum, quod sustinere mortem propter Christum, quantum est de se, est opus supererogationis: non enim quilibet tenetur fidem suam, coram persecutore profiteri, sed in casu esse de necessitate salutis, quando scilicet aliquis a persecutore deprehensus de fide sua requiritur, quam confiteri tenetur. Nec tamen sequitur quod aureolam non mereatur. Aureola enim non debetur operi supererogationis, in quantum est supererogatio, sed in quantum perfectionem quamdam habet: unde tali perfectione manente, etiam si non sit supererogatio, aliquis aureolam meretur.

Ad secundum dicendum, quod martyrio non debetur aliquod premium secundum hoc quod ab exteriori infligitur, sed secundum hoc quod voluntarie susinetur: quia non meretur nisi per ea quae sunt in nobis: & quanto id quod quis sustinet voluntarie, est difficilius, & magis natum voluntarie repugnare, tanto voluntas quae propter Christum illud sustinet, ostenditur firmiter fixa in Christo: & ideo excellentius ei premium debetur.

Ad tertium dicendum, quod quidam actus sunt qui in ipso actu habent quamdam vehementiam delectationis, vel difficultatis; & in talibus actus semper addit ad rationem meriti, vel demeriti, secundum quod

in IV. Sent. Tom. V.

in actu oportet voluntatem variari ex vehementia actus a statu in quo prius erat: & ideo ceteris paribus actu luxuriam exercens plus peccat quam qui solum in actum consentit, quia in ipso actu voluntas augetur. Similiter cum actus martyrii maximam difficultatem habeat, voluntas martyrii non pertingit ad illud merium quod actui martyrium debetur ratione difficultatis; quamvis possit etiam pervenire ad ulterius premium, considerata radice merendi: quia aliquis ex majori charitate potest velle sustinere martyrium, quam alius sustineat. Unde voluntarie martyr potest mereri sua voluntate premium essentiale aequale, vel majus eo quod martyri debetur. Sed aureola debetur difficultati quae est ipsa pugna martyrii: unde aureola voluntarie tantum Martyribus non debetur.

Ad quartum dicendum, quod sicut delectationes tactus, circa quas est temperantia, precipuum locum tenent inter omnes delectationes interiores, & exteriores; ita dolores tactus omnibus aliis doloribus praeminet: & ideo difficultati illi quae accidit in sustinendo dolores tactus, puta qui sunt in verberibus, & hujusmodi, debetur aureola magis, quam difficultati susinendi interiores dolores; pro quibus tamen aliquis non proprie dicitur Martyr, nisi secundum quamdam similitudinem; & hoc modo Hieronymus loquitur.

Ad quintum dicendum, quod afflictio poenitentiae non est proprie loquendo martyrium, quia non consistit in his quae ad mortem inferendam ordinantur, cum ordinetur solum ad carnem demandam; quam mensuram si excesserit, erit afflictio culpanda. Dicitur ergo propter similitudinem afflictionis martyrium: quae quidem afflictio excedit martyrii afflictionem diurnitate, sed excedit intentione.

Ad sextum dicendum, quod secundum Augustinum in I. de Civ. Dei, cap. xxvi. nulli licitum est sibi manus injicere quacumque ex causa, nisi forte divino instinctu fiat ad exemplum fortitudinis extendendum, ut mors contemnatur. Illi autem de quibus est obiectum, divino instinctu mortem sibi intulisse creduntur; & propter hoc eorum martyria Ecclesia celebrat.

Ad septimum dicendum, quod si aliquis propter fidem vulnus mortale accipiat, & supervivat, non est dubium quod aureolam mereatur, sicut de beata Caecilia patet, quae triduo supervixit, & de multis Martyribus qui in carcere sunt defuncti. Sed etiam si vulnus non mortale accipiat, & tamen exinde mortem incurrat, creditur aureolam promereri, quamvis quidam dicant, quod aureolam non mereatur, si ex incuria, vel negligentia propria mortem incurrat: non enim ista negligentia eum ad mortem perduxisset, nisi presupposito vulnere quod pro fide acceptum est; & ita valens propter Christum susceptum est ei plena occasio mortis. Unde propter hoc aureolam non videtur amittere, nisi sit talis negligentia quae culpam mortalem inducat, quae ei & auream auferat, & aureolam. Si vero ex vulnere mortali suscepto non moriatur aliquo casu contingente, vel etiam vulnera non mortalia susceperit, & adhuc carcerem sustinens moriatur, adhuc aureolam meretur: unde & quorundam Sanctorum martyria in Ecclesia celebrantur qui in carcere mortui sunt aliquibus verberibus longe ante susceptis, sicut patet de Marcello Papa. Qualitercumque igitur afflictio propter Christum illata usque ad mortem continuetur (sive mors inde sequatur, sive non) aliquis martyr efficitur, & aureolam meretur. Si vero non continetur usque ad mor-

tem, non propter hoc aliquis dicitur martyr; sicut patet de Silvestro de quo non solennizat Ecclesia, sicut de martyre, quia in pace vitam finivit, quamvis prius aliquas passiones sustinere.

Ad octavum dicendum, quod sicut temperantia non est circa delectationes in pecuniis, vel in honoribus, & hujusmodi, sed solum in delectationibus tactus quasi precipuis; ita etiam fortitudo est circa pericula mortis, sicut circa precipua, ut dicitur in III. Ethic. cap. xi. vel xiv. & ideo soli injurie quae infliguntur circa corpus proprium, ex qua patet est mors sequi, debetur aureola. Sive igitur aliquis propter Christum res temporales, sive famam, vel quidquid hujusmodi amittat, non efficitur propter hoc proprie martyr, nec meretur aureolam; nec plus aliquis potest ordinare res exteriores diligere, quam proprium corpus; amor autem inordinatus non coadiuvat ad meritum aureolae; nec etiam potest dolor de amissione retum coequari dolori de corporis occisione, & aliis hujusmodi.

Ad nonum dicendum, quod causa sufficientis ad martyrium non solum est confessio fidei, sed quae cumque alia virtus, non pollicea, sed honesta, quae finem habeat Christum. Quilibet enim actus virtutis aliquis testis Christi efficitur, in quantum operatur quae in nobis Christus perficit, testimonium bonitatis eius sunt: unde aliqua virgines sunt occise pro virginitate, quam servare volebant, sicut beata Agnes, & quaedam aliae, quarum martyria in Ecclesia celebrantur.

Ad decimum dicendum, quod veritas fidei non est proprie loquendo martyrium, quia non consistit in his quae ad mortem inferendam ordinantur, cum ordinetur solum ad carnem demandam; quam mensuram si excesserit, erit afflictio culpanda. Dicitur ergo propter similitudinem afflictionis martyrium: quae quidem afflictio excedit martyrii afflictionem diurnitate, sed excedit intentione.

Ad undecimum dicendum, quod etiam bonum in creatum excedit omne bonum creatum, quia quodcumque finis creatus, sive sit bonum commune, sive bonum privatum, non potest dici bonum bonitatem prestare quantum finis increatus, cum scilicet aliquid propter Deum agatur, & ideo quodcumque propter bonum commune non relatum ad Christum mortem susinet, aureolam non meretur, sed hoc referatur ad Christum, aureolam merebitur, & martyr erit, ut patet in Republica defendat bonum impugnatione, qui fidem Christi contra persecutores defendit, & in tali defensione mortem susinens.

Ad duodecimum dicendum, quod quidam dicunt, quod in innocentibus occisis pro Christo aliter dicitur acceleratus est usus rationis, sicut de sancto Joanne Baptista, dum adhuc esset in matris utero, & secundum hoc etiam martyres fuerunt, & voluntate, & actu, & aureolam habent. Sed alii dicunt, quod fuerunt martyres actu tantum, & non voluntate, & quod videtur sentire Bernardus, ubi supra dicitur, quod tria genera martyrum, ut dictum est: & secundum hoc innocentes sicut non pertingunt ad perfectam rationem martyrii, sed aliquid martyrii habent, ex hoc quod passi sunt pro Christo, ita etiam aureolam habent non quidem secundum perfectam rationem, sed secundum aliquam participationem, in quantum scilicet gaudent se in obsequium Christi occisos esse, ut dictum est de pueris baptizatis, quod habent aureolam, quod gaudium de innocentia, & carnis integritate.

in IV. Sent. Tom. V.

SOLUTIO III.

Ad tertiam questionem dicendum, quod sicut per martyrium, & virginitatem aliquis perfectissimam victoriam obtinet de carne, & mundo; ita & perfectissima victoria contra diabolum obtinetur, quando aliquis non solum diabolo impugnant non cedit, sed etiam eum expellit, & non solum a se, sed etiam ab aliis. Hoc autem fit per praedicationem, & doctrinam: & ideo praedicationi, & doctrinae aureola debetur, sicut & virginitati, & martyrio. Nec est dicendum, ut quidam dicunt, quod tantum debeat praelatis quibus competit ex officio praedicare, & docere; sed quibuscumque qui licite hunc actum exercent. Praelatis autem non debetur, quamvis habeant officium praedicandi, nisi actu praedicent: quia corona non debetur habitui, sed actuali pugnae; secundum illud II. Timoth. 11. 5. Non coronabitur nisi qui legitime certaverit.

Ad primum ergo dicendum, quod praedicare, & docere sunt actus alicujus virtutis, scilicet misericordiae; unde & inter spirituales eleemosynas computantur, ut patet supra distinct. xxv. quest. 11. art. 3.

Ad secundum dicendum, quod quamvis facultas praedicandi, & docendi quandoque ex studio proveniat, tamen usus doctrinae ex voluntate procedit, quae per charitatem informatur a Deo infusam, & sic actus ejus meritorius esse potest.

Ad tertium dicendum, quod exaltatio in hac vita non dimittit alterius vitae praemium, nisi ei qui in talis exaltatione propriam gloriam quaerit; qui autem talem exaltationem in utilitatem aliorum convertit, ex ea sibi mercedem acquirit. Cum enim dicitur, quod doctrinae debetur aureola; intelligendum est doctrinae quae est de pertinentibus ad salutem, per quam diabolus a cordibus hominum expugnatur, sicut quibusdam spiritualibus armis, de quibus dicitur II. Corinth. xi. 4. Arma militiae nostrae non sunt carnalia, sed (2) spiritualia.

ARTICULUS IV.

Utrum Christo aureola debeat.

Ad quartum sic proceditur. Videtur quod Christo aureola debeat. Debetur enim aureola virginitati, & martyrio, & doctrinae. Sed in Christo haec tria praecipue fuerunt. Ergo Christo praecipue aureola competit.

Præterea, Omne quod est perfectissimum in rebus humanis, praecipue Christo est attribuendum. Sed praemium aureolae debetur excellentissimis meritis. Ergo Christo debetur.

Præterea, Cyprianus dicit tract. de habitu virginum circa princ. quod imaginem Dei virginitas portat. Virginitatis ergo exemplar in Deo est; & sic videtur quod Christo etiam, in quantum est Deus, aureola competit.

Sed contra, Aureola est gaudium de conformitate ad Christum, ut dicitur. Sed nullus conformatur, vel similatur sibi ipsi, ut patet per Philosophum I. Topicorum cap. xiv. Ergo Christo non debetur aureola.

Præterea, Christi praemium nunquam est augmentatum. Sed Christus ab instanti conceptionis suae non habuit aureolam, quia tunc nunquam pugnaverat.

(1) Vulgata, potentia Deo etc. (2) Al. cum in pugna

Ergo nunquam postea aureolam habuit.

QUESTIUNCULA II.

1. Uterius. Videtur quod Angelis aureola debeat. Quia ut dicit Hieronymus, Sophronius serm. 1. de assumpt. B. Virginis inter opera Hieroni. de virginitate loquens: In carne praeter carnem vivere potius est vita angelica quam humana: & I. Corinth. vii. dicit Glossa, quod virginitas est portio angelica. Cum igitur virginitati respondeat aureola, videtur quod Angelis debeat.

Præterea, Nobilior est incorruptio spiritus quam incorruptio carnis. Sed in Angelis invenitur incorruptio spiritus, quia nunquam peccaverunt. Ergo eis magis debetur aureola quam hominibus incorruptis carne, qui alias aliquando peccaverunt.

Præterea, Doctrinae debetur aureola. Sed Angeli nos docent purgando, illuminando, & perficiendo, ut Dionysius dicit in Lib. celestis Hierarch. cap. xiiii. Ergo eis debetur aureola saltem doctorum.

Sed contra, II. Timoth. 11. 5. Non coronabitur nisi qui legitime certaverit. Sed Angelis non est pugna. Ergo nec eis aureola debetur.

Præterea, Aureola non debetur actui qui per corpus non exercetur: unde amantibus virginitatem, & martyrium, & doctrinam, si exterius haec eis non insunt, aureola non debetur. Sed Angeli sunt incorporei. Ergo aureolam non habent.

QUESTIUNCULA III.

Uterius. Videtur quod aureola etiam corpori debeat. Praemium enim essentiale est potius quam accidentale. Sed dos, quae ad praemium essentiale pertinet, non solum est in anima, sed etiam in corpore. Ergo & aureola quae pertinet ad praemium accidentale, in corpore debet.

Præterea, Peccato quod per corpus exercetur, respondet poena in anima, & corpore. Ergo & merito quod exercetur per corpus, debetur praemium & in anima & in corpore. Sed meritum aureolae per corpus exercetur. Ergo aureola etiam debetur corpori.

Præterea, In corporibus Martyrum apparere quaedam virtutis pulchritudo in ipsis cicatricibus corporis: unde dicit Augustinus XXII. de Civ. Dei, cap. xxi. in princ. Nescio quomodo sic afficiuntur amore Martyrum beatorum, ut velimus in illo regno in eorum corporibus videre vulnerum cicatrices, quas pro Christi nomine pertulerunt: & fortasse videbimus: non enim erit in eis deformitas, sed dignitas: & quaedam, quamvis in corpore, non corporis, sed virtutis pulchritudo fulgebunt. Ergo videtur quod aureola Martyrum sit in corpore; & eadem ratione de aliis.

Sed contra, Anima quae modo sunt in paradiso, habent aureolas, nec tamen habent corpora. Ergo proprium subjectum aureolae non est corpus, sed anima.

Præterea, Omne meritum est ab anima. Ergo praemium totum in anima esse debet.

SOLUTIO I.

Respondeo dicendum ad primam questionem, quod circa hoc duplex est opinio. Quidam enim dicunt, quod in Christo est aureola secundum propriam aureolae rationem, cum (2) in eo pugna invenitur, & victoria, & per consequens corona secundum propriam

(1) Vulgata: dabo ei sedere mecum in throno etc. (2) Al. ratione eorum quae hominibus &c.

pram rationem. Sed diligenter considerando, quamvis Christo competat ratio aureae, vel coronae, non tamen ei competit ratio aureolae; aureola enim ex hoc ipso quod diminutive dicitur, importat aliquid quod participative, & non secundum sui plenitudinem possidetur: unde illis competit aureolam habere in quibus est aliqua perfectioris victoriae participatio secundum imitationem ejus in quo perfecta victoriae plena ratio consistit: & ideo cum in Christo inveniat huiusmodi principalis, & plena victoriae ratio, per cuius victoriam omnes alii victores constituuntur, ut patet Joan. xvi. 33. Confidite: ego vici mundum: & Apoc. v. 5. Ecce vici Leo de tribu Juda: Christo non competit aureolam habere, sed aliquid unde omnes aureolae originantur: unde Apoc. 111. 21. Qui vicerit, & sedet in throno meo, sicut ego vici, & sedeo in throno Patris mei. Unde secundum alios dicendum est, quod quamvis id quod est in Christo non habeat rationem aureolae; tamen est excellentius omni aureola.

Ad primum ergo dicendum, quod Christus fuit verissime virgo, Martyr, & Doctor; sed tamen praemium accidentale his respondens in Christo non habet aliquam notabilem quantitatem in comparatione ad magnitudinem essentialis praemii: unde non habet aureolam sub ratione aureolae.

Ad secundum dicendum, quod aureola, quamvis debeat operi perfectissimo quoad nos, tamen aureola in quantum diminutive dicitur, significat quamdam participationem perfectionis ab aliquo in quo plenarie invenitur; & secundum hoc ad quamdam minorationem pertinet: & sic in Christo non invenitur; in quo omnis perfectio plenissime invenitur.

Ad tertium dicendum, quod quamvis virginitas habeat aliquo modo exemplar in Deo, non tamen habet exemplar unius rationis; incorruptio enim Dei, quam virginitas imitatur, non eadem ratione est in Deo, & in aliquo virgine.

SOLUTIO II.

Ad secundam questionem dicendum, quod Angelis aureola non debetur: cuius ratio est quia aureola proprie respondet cuidam perfectioni in excellenti merito. Ea vero quae in hominibus ad perfectionem meriti pertinent, Angelis sunt connaturalia, vel etiam spectant ad communem eorum statum, aut etiam ad ipsum praemium: & ideo (2) propter quae hominibus debetur aureola, Angeli non habent aureolas.

Ad primum ergo dicendum, quod virginitas dicitur esse vita angelica, in quantum per gratiam virgines imitantur id quod Angeli habent per naturam: non enim virtutis est in Angelis quod omnino a delectationibus carnis absterneant, cum huiusmodi delectationes in eis esse non possint.

Ad secundum dicendum, quod perpetua incorruptio spiritus in Angelis praemium essentiale meretur: est enim de necessitate salutis, cum in eis non possit subsequi reparatio post ruinam.

Ad tertium dicendum, quod illi actus secundum quos Angeli nos docent, pertinent ad gloriam eorum, & ad communem ipsorum statum: unde per huiusmodi actus aureolam non merentur.

SOLUTIO III.

Ad tertiam questionem dicendum, quod aureola IV. Sent. Tom. V.

(1) Vulgata: dabo ei sedere mecum in throno etc. (2) Al. ratione eorum quae hominibus &c.

la proprie est in mente; est enim gaudium de operibus illis quibus aureola debetur. Sed sicut ex gaudio essentialis praemii, quod est aurea, redundat quidam decor in corpore, qui est gloria corporis; ita ex gaudio aureolae resultat aliquis decor in corpore; ut sic aureola principaliter sit in mente, sed per quamdam redundantiam fulgeat etiam in carne.

Et per hoc patet responsio ad objecta.

Tamen sciendum est, quod decor cicatricum quae in corporibus martyrum apparebunt, non potest dici aureola: quia aliqui martyres aureolam habebunt in quibus huiusmodi cicatrices non erunt, ut pote illi qui sunt submersi, aut famis inedia, vel squalore carceris interempti.

ARTICULUS V.

Utrum convenienter designentur tres aureolae.

1. Ad quintum sic proceditur. Videtur quod inconvenienter designentur tres aureolae, virginum, martyrum, & praedicatorum. Aureola enim martyrum respondet virtuti fortitudinis, aureola virginum virtuti temperantiae, aureola vero doctorum virtuti prudentiae. Ergo videtur quod debeat esse quarta aureola, quae debeatur iustitiae.

Præterea, Exod. xxv. dicit Glossa (ex Beda Lib. I. de tabern. cap. vi.) quod corona aurea additur, cum per Evangelium his qui mandata custodiunt, vita aeterna promittitur. Matth. xix. 17. Si vis ad vitam ingredi, serva mandata. Huic aureola superponitur cum dicitur: ibid. 22. Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia quae habes, & da pauperibus. Ergo paupertati debetur aureola.

Præterea, Per votum obedientiae aliquis se Deo subicit totaliter. Ergo in voto obedientiae maxima perfectio consistit; & ita videtur quod ei aureola debeat.

Præterea, Multa sunt etiam alia supererogationis opera, de quibus homo in futuro speciale gaudium habebit. Ergo multae sunt aliae aureolae praeter istas tres.

Præterea, Sicut aliquis divulgat fidem praedicando, & docendo, ita scripta compilando. Ergo & talibus quarta aureola debetur.

QUESTIUNCULA II.

1. Uterius. Videtur quod aureola virginum sit inter alias potissima. Quia Apoc. xiv. dicitur de virginibus quod sequuntur agnum quocumque ierit; & quod nemo alius poterat dicere canticum quod virgines cantabant. Ergo virgines habent excellentiorem aureolam.

Præterea, Cyprianus dicit de virginibus, sive tract. seu lib. de habit. virg. circ. princ. quod sunt illustrior portio gregis Christi. Ergo eis magis aureola debetur.

Præterea, Videtur quod potissima sit aureola martyrum. Quia dicit Haymo, super Apoc. cap. xiv. quod non omnes virgines conjugatos praecedunt; sed hi specialiter qui in tormento passionis virginitate insuper custodita coequantur martyribus conjugatis. Ergo martyrium dat virginitati praeminentiam super alios status. Ergo martyrio potior aureola debetur.

Bbb 2 Pra-